

PÁL LEVELE AZ EFEZUSIAKHOZ

3. FEJEZET

1. Ezért vagyok én, Pál, a Krisztus Jézus foglya értetek, a pogányokért.

Nagyon érdekes, hogy Pál tulajdonképpen a rómaiak foglya volt ekkor, de ami őt illeti, Jézus Krisztus foglyának tartotta magát. Azért volt a római börtönben, mert kitartott amellett, hogy Jézus Krisztus a pogányokat is megválthatja hit által. Ez felbőszítette a zsidókat, mert ők azt tartották, hogy a pogányok csak úgy üdvözülhetnek, ha előbb zsidókká válnak. Ez azt jelentette, hogy csak zsidó üdvözülhet, pogány nem.

Mivel Pál kitartott amellett, hogy a pogányok is üdvözülhetnek, a zsidók üldözték és üldöztették őt, bármerre is járt, és ennek következtében többször börtönbe is került. Pál tudta, hogy ha nem hirdetné a pogányok megváltását, akkor megszűnne az üldöztetés, de mégis kitartott a neki adott kegyelmi üzenet mellett.

2. Ha ugyan hallottatok az Isten kegyelme megbízásáról, amelyet nekem adott a ti javatokra,

Egyesek hét különböző megbízásról beszélnek. Az első az ártatlansági megbízás, amelyet Isten Ádámnak és Évának adott az Édenkertben; a második megbízás Ádám bűnbeesésének idejétől egészen Noé idejéig tart, a harmadik pedig Isten irányítása alatt egészen a mózesi törvényekig tartott. A negyedik a törvényi megbízás, majd az ötödik Jézus megbízása, a hatodik a kegyelmi megbízás, a hetedik pedig az ezeréves uralom. Ezeket a megbízásokat emberek határolták így el egymástól, nem vagyok meggyőződve arról, hogy ezt Isten is így gondolja. Szerintem a teológusok sok olyan dolgot tesznek, amire Isten nem igazán adta áldását.

Pál tehát a kegyelmi megbízásról beszél, és mi is ebben a korszakban élünk, amikor Isten a kegyelmén keresztül közelít hozzánk.

3. amikor kijelentésével ismertette meg velem a titkot, ahogy előbb röviden megírtam.

Az első fejezetben Pál az Ő akaratának titkáról beszélt *az idők teljességének arról a rendjéről, hogy a Krisztusban egybefoglal mindeneket, azt is, ami a mennyben, és azt is, ami a földön van.*

A titok az, hogy Isten akarata szerint minden egybe lesz foglalva Jézus Krisztusban, és minden Neki fog alárendelődni.

4. Ha elolvassátok, megtudhatjátok belőle, hogyan értem én a Krisztus titkát,

5. amely más nemzedékek idején nem vált ismertté az emberek fiai előtt úgy, ahogyan most kijelentette szent apostolainak és prófétáinak a Lélek által:

Ez azt jelenti, hogy a pogányok számára az üdvösség felé kinyitott ajtó olyan valami, amit az Ótestamentum prófétái nem láttak előre. Ők azt gondolták, hogy Krisztus megérkezése azonnal Isten királyságát fogja jelenteni a földön. Nem látták előre a kegyelem időszakát, melynek során a pogányokat vonja magához Isten, és ezáltal létrehozza Krisztus testét. Nem mindig értették azt, amit Isten kinyilatkoztatott nekik, ezért olyan dolgokat is leírtak, amiknek az értelmét nem fogták teljesen fel. Mégis leírták ezeket, mert a Szentlélek ihlette őket.

Ézsaiás az eljövendő Messiásról egyrészt azt írta, hogy Dávid trónján fog ülni, dicsőségben és hatalommal, de ugyanakkor azt is írta Róla, hogy Isten igaz szolgáját el fogják utasítani az emberek.

Megvetett volt, és emberektől elhagyatott, fájdalmak férfja, betegség ismerője. Eltakartuk arcunkat előle, megvetett volt, nem törődtünk vele.

Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta. Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozza.

Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg.

Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az ÚR őt sújtotta mindnyájunk bűnéért.

Ézsaiás anélkül írta le mindezt, hogy felfogta volna a látszólagos ellentmondást.

Dániel is prófétált arról a napról, amikor eljön a Messiás, és azt írta, hogy *megölik a felkentet, senkije sem lesz.*

Mindennek ellenére a zsidók között az a felfogás uralkodott, hogy a Messiás azonnal megalapítja a királyságát, sőt még a tanítványok is így gondolták. Állandóan Isten királyságának a kezdetét keresték. Amikor Jézus a feltámadása után a Szentlélek eljövételének ígéretét adta nekik, azonnal azt kérdezték, hogy „Uram, ez lesz az az idő, amikor visszaállítod Izráel királyságát?” Nem tudták, hogy a kegyelem megbízatásának ideje következik, amikor Isten a világból, a pogányok és a zsidók közül egyaránt Magához fogja vonni Krisztus testét, Jézus Krisztus egyházát, leomlik a pogányok és a zsidók közti fal, és mindnyájan egyek lesznek Krisztusban.

Amikor Pál titokról beszél, akkor nem a mai értelemben vett titokra kell gondolnunk, hanem olyasmiről van szó, amit Isten a múltban nem nyilatkoztatott ki, de most igen. Ez a kinyilatkoztatás arról

szól, hogy Isten a pogányokat is megváltja, és az örök élet által számukra is megnyílik az út Isten királysága felé.

6. hogy tudniillik a pogányok örökös társaink, velünk egy test, és velünk együtt részesek az ígéletben is Krisztus Jézusért az evangélium által.

7. Ennek lettem szolgájává az Isten kegyelmének ajándékából, amelyben hatalmának ereje által részesített engem.

8. Nekem, minden szent között a legkisebbnek adatott az a kegyelem, hogy a pogányoknak hirdessem a Krisztus mérhetetlen gazdagságát,

Milyen hatalmas kiváltság, mondja Pál, hogy nekem, a legkisebb szentnek, adatott meg ez a lehetőség. Pál véleménye saját magáról egy olyan ember véleménye, aki valóban szembenézett Istennel, és ezután megkapta az elhívását Jézus Krisztustól.

Manapság sok olyan prédikátort látok, akikről látszik, hogy nem voltak még szemtől szemben Jézus Krisztussal. Valami nincs rendben, ha az a véleményem magamról, hogy: „Uram, szerencséd van, hogy ilyen embert szereztél az igazságod hirdetésére, mint én, hiszen lehettem volna gazdag és híres is. De mindezt feladtam Érted, és nagyon sokat érhetek Számodra, Uram.” Nem érdekelnek azok a tanúbizonyságok, amelyek arról szólnak, hogy az emberek mit adtak fel Krisztusért.

Pál hozzáállása az, hogy Isten kiváltsággént adta ezt a dicsőséges szolgálatot éppen neki, aki pedig a legkisebb a szentek között. Úgy gondolta, hogy mivel korábban üldözte az egyházat, minden, amit Isten tett érte, csak az Ő kegyelme által volt lehetséges. Kísértette egy mélyen az emlékezetébe vésődött kép, amely arra emlékeztette, hogy valamikor annyira vak volt, hogy üldözte Krisztus egyházát. Többször tesz erre utalást, és itt is erre utal ez a kifejezés, hogy a „legkisebb a szentek között”.

9. és hogy világossá tegyem mindenki előtt, mi ama titok megvalósulásának a rendje, amely el volt rejtve öröktől fogva Istenben, mindenek teremtőjében, Jézus Krisztusban.

Fontos észrevétel, hogy mindenek teremtője Jézus Krisztus. Erről szól ennek a levélnek az első három fejezete: Minden amit Isten tett, tesz és tenni fog értetek, azt mind Jézusban, Jézuson keresztül, és Jézus által teszi.

10. és hogy ismertté legyen most az egyház által a mennyei fejedelemségek és hatalmasságok előtt az Isten sokféle bölcsessége.

Emlékeztek, hogy Péter is írt ezekről a dolgokról, és megemlítette, hogy még az angyalok is kíváncsiak ezekre.

Az angyaloknak nincs teljhatalmuk, mint Istennek. Nem ismerik Isten teljes célját és terveit, és biztos vagyok benne, hogy érdekes beszélgetések folynak közöttük, amikor Isten a céljainak egy-egy újabb részét felfedi előttük. Ennek ellenére az angyalok jobban megértették a próféciaikat, mint az emberek, de mégsem látták teljesen előre a dolgokat.

Péter szerint ők azt a kijelentést kapták, hogy nem maguknak, hanem nektek szolgálnak azokkal, amikről most az evangélium hirdetői prédikálnak nektek a mennyből küldött Szentlélek által, és amikbe angyalok vágyakoznak beletekinteni.

Itt az efezusi levélben Pál is az angyalokról szól, akik arra vártak, hogy ismertté váljon előttük az Isten sokféle bölcsessége az egyházzal kapcsolatban. El tudom képzelni, hogy mekkora megdöbbenést váltott ki közöttük, amikor megtudták, hogy Isten az emberek közé jön, és köztük fog élni, és utána pedig bennük fog élni. És a titok ez: hogy Isten bennetek él az Ő Szentlelke által. A testem a Szentlélek templomává válhat, és Krisztus bennem való léte a reménységem a dicsőségre.

11. Ez felel meg örök végzésének, amelyet megvalósított Krisztus Jézusban, a mi Urunkban:

A kezdetektől fogva ez volt Isten terve.

12. Őbenne van bátorságunk és szabad utunk bizodalommal a benne való hit által.

Az első fejezetben Pál azt mondta, hogy Isten elfogadott minket Krisztusban, most pedig kijelenti, hogy szabad utunk van Hozzá. Ez a szabad út eddig a zsidók számára sem volt biztosított, mert Istent csak a papokon keresztül közelíthették meg. Csak a pap léphetett be Isten jelenlétébe, hogy értük könyörögjön.

Amikor Isten Mózesnek adta a törvényeket, akkor azt mondta neki, hogy tartsa távol az embereket a hegytől, mert különben el fognak pusztulni. Csak Mózes ment fel a hegyre, és amikor az emberek meglátták Isten dicsőségének hatalmasságát, elszaladtak, és azt mondták Mózesnek, hogy egyedül menjen fel a hegyre, és utána számoljon be nekik mindarról, amit Isten mondott. Nem akartak Isten közelébe kerülni, mert hatalmas tűz gomolygott a földön, és a villámok és a mennydörgések megfélemlítették őket.

A törvények szerint csak a főpap mehetett be a szentélybe Isten elé évente egyszer, hogy esedezzen a népért. Most viszont mindnyájunknak szabad utunk van Istenhez, nincs többé a lepel, ami távol tartana Tőle. Hatalmas jelentősége volt annak, hogy Jézus keresztfeszítése alkalmával a szentély kárpitja ketté

hasadt tetőtől talpig, mert ezáltal Isten azt mondta, hogy Jézus Krisztuson keresztül mindnyájan jöhettek Hozzám.

A zsidókhoz írt levélben olvashatjuk, *hogy járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk.*

Minkét levél hangsúlyozza a bizalmat Isten megközelítésekor. Nem biblikus és nem helyes az a féltékenység, amellyel egyesek Istenhez közelednek. Amikor Isten kinyitja az ajtót, és behív magához, akkor helytelen dolog vonakodni.

13. Kérlek tehát titeket, ne csüggedjete el az értetek szenvedett megpróbáltatásaim miatt, hiszen számotokra dicsőség ez.

Pál nagyon sok megpróbáltatást állt ki azért, hogy ezt az üzenetet elhozhassa nekik: megverték, bebörtönözték, megkövezték.

14. Ezért meghajtom térdemet az Atya előtt,

Pál imája alatt meghajtotta a térdeit, amely egyik formája az imádságnak. De nem igazán a fizikai külsőség a fontos, amikor Istenhez szólok, hanem a szívem állapota. *Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istent keresi, annak hinnie kell, hogy ő van; és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.*

Vannak akik váltig bizonygatják, hogy csak térden állva lehet imádkozni, de ez a hozzáállás nem az Írásokból fakad, hanem saját maguktól. A Biblia említi, hogy valaki állva, felemelt kezekkel imádkozott; Dávid az arcával a földre borulva kiáltott Istenhez, mások pedig egész testükkel a földre borulva beszéltek az Úrhoz. Mindegy, hogy ülünk, fekszünk, térdelünk, állunk – nem ez számít.

14. Ezért meghajtom térdemet az Atya előtt,

Imáinkat az Atyához kell címeznünk.

15. akiről nevét kapja minden nemzetség mennyen és földön:

16. adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy hatalmasan megerősödjék bennetek a belső ember az ő Lelke által;

Mekkora erőre van szükségünk a belsőkben! A Sátán folyamatosan újabb és újabb kísértéseket állít elénk. Ő olyan erős ellenfél, hogy a saját erőmből nem állhatok neki ellent, ezért Isten erejére van szükségem. Csak akkor tudok megállni az ellenség erejével szemben, ha Isten Lelke erősíti a belső embert bennem.

17. hogy a Krisztus lakjék szívetekben a hit által...

Vannak olyan helyek, ahol már a megérkezésed pillanatában úgy érzed, hogy semmi keresnivalód sincs ott. Kényelmetlenül érzed ott magad, és azt kívánod, hogy bárcsak ne is mentél volna oda.

Máshol pedig nagyon szeretsz lenni, mert nagyon kényelmes számodra a hely, és teljesen nyugodtnak érzed ott magad. Ahhoz, hogy Krisztus otthon legyen a szívetekben és ne érezze furcsán és idegenként magát, arra van szükség, hogy a szívetek teljesen összhangban legyen Vele.

Emlékeztek arra, amikor Ezékiel a Lélek segítségével Jeruzsálembe került, és ott Isten azt mondta neki, hogy vájjon egy lyukat a falba, és menjen be. Ő bement, és a falak tele voltak mindenféle pornográf erkölcstelenséggel, melyektől Ezékiel teljesen rosszul lett.

„Mi ez Istenem?”

A válasz: „Ez az Izraeli vezetők agya. Ezekre gondolnak, ezeket látják.”

Amikor Krisztus a szívetekben lakozik, vajon mi van a falakon? Otthon érzi-e magát nálatok, örül-e annak, amit ott lát? Vagy amikor kopog az ajtódon, akkor kikiáltasz, hogy „Várj, egy pillanatot!”, és körberohansz, hogy minden képet letakarj és a fal felé fordíts, hogy ne lássa azokat?

17. ...a szeretetben meggyökerezve és megalapozva

Bárcsak még többet megtapasztalhatnánk Isten és Krisztus dicsőségéből, és ez jellemezné a mi életünket!

18. képesek legyetek felfogni minden szenttel együtt: mi a szélesség és hosszúság, magasság és mélység;

19. és így megismerjétek Krisztusnak minden ismeretet meghaladó szeretetét...

Hogyan foghatsz fel valamit, ami meghaladja az ismereteidet? Pál imája az, hogy megismerhessük Isten szeretetének minden dimenzióját: azt a távolságot, amit Isten megtett azért, hogy megmenthessen minket; azt a mélységet, ahová Jézus a saját akaratából eljött, hogy megváltson minket; azt a magasságot,

ahová Isten el akar juttatni minket, hogy Krisztussal együtt ültessen a mennyekben, és Vele együtt az Ő örökkévaló királyságának örökösévé tegyen! „Bárcsak felfoghatnátok annak a dicsőségnek a magasságát, melyet Isten ajándékozott nektek!” - mondja Pál. De ez meghaladja az ismereteinket, ezért nem tudjuk a maga valóságában felfogni.

19. ...hogy teljességre jussatok, az Isten mindent átfogó teljességéig.

Ez is egy olyan dolog, amit a fizikai lét keretein belül lehetetlen felfogni. A mennyek teljessége nem foglalhatja magába Istent, akkor én hogyan tudhatnám?

Pál tudja, hogy igen nehéz dolgokat kért, és így folytatja:

20. Aki pedig mindent megtehet sokkal bőségesebben, mint ahogy mi kérjük vagy gondoljuk a bennünk munkálkodó erő szerint:

Rengetegszer gondolom azt, hogy mi magunk korlátozzuk Istent, és ezeket a korlátainkat a lelki dimenziókba is magunkkal cipeljük. Hajlamosak vagyunk kategóriákban gondolkozni, mert vannak szerintünk olyan dolgok, amelyeket könnyű megtenni, vannak olyanok, amiket igen nehéz, és vannak olyanok, amiket lehetetlen. Ezt aztán rávetítjük az Istennel kapcsolatos gondolatainkra, és gyakran ez a hozzáállás jellemzi az imáinkat is. „Uram, ez egyszerű. Uram, ez nehéz - nem is tudom, hogy mi lesz belőle. Ezt meg Uram el is felejtethed, mert ez lehetetlen.”

Hányszor tett már olyat Isten, amiről azt gondoltam, hogy teljességgel lehetetlen, és már rég feladtam a dolgot! Hányszor mondtam például, hogy ezzel az emberrel semmit sem lehet kezdeni. Mégis mi történt? Isten megváltotta őt! „Nem tudom elhinni” – gondoltam.

Jónátán, amikor kora reggel felkelt, azon járt az esze, hogy: „Isten talán ma akarja a kezünkbe adni a filiszteusokat. Ha ez a terve, akkor ehhez nincs szüksége a teljes izráeli hadseregére, mert ugyanolyan könnyen adhatja őket egy ember kezébe is, mint egy egész hadsereg kezébe.” Ezt az örült gondolatot nem tudta kiűzni a fejéből, és elmondta a fegyverhordozójának is. „Menjünk át hozzájuk, és nézzük meg, mit akar Isten.”

Nagyon szeretem ezt a hozzáállást: „Menjünk, nézzük meg, hogy mit akar Isten! Menjünk, és vállaljuk el hitben a kihívást! Ki tudja, mit akar Isten?” De gyakran a saját képességeink szerint méregetjük a dolgokat. Gyakran megfélemlítenek minket egyes betegségek, mert az emberek diagnózisa szerint gyógyíthatatlanok. Emiatt a leukémia esetén másképp imádkozunk, mint a fejfájás esetén.

„Fáj a feje, Uram. Kérlek, segíts neki, hogy könnyű legyen a mai napja, és elmúljon ez a fájdalma. Köszönöm, Uram.” Minden sínen van, gondoljuk. Ha Isten nem segít, akkor majd bevesz egy Aszpirint.

„Oh, Uram, segíts, oh, Uram, mennyek hatalmas Ura, segíts.....” – így kezdődik a kétségbeesett kiáltásunk a leukémia esetén, mert ebben az esetben nagyon fel kell magunkat pörgetnünk ahhoz, hogy Isten munkálkodjon.

Istennek egyáltalán nem nehezebb meggyógyítani a leukémiát, mint a fejfájást. Istennek nincsenek nehézségi fokozatai a gyógyításban, számára nem létezik lehetetlen kategória. Ő minden dologra sokkal bőségebben képes, mint gondoljuk. Erre kell emlékeznünk minden imánk közben, és meg kell szabadulnunk az emberi korlátainktól és a nehézségi fokozatok fogalmától. Isten ugyanolyan könnyen tud neked egymillió dollárt adni, mint 5 centet. Miért korlátozzuk Őt?

21. azé a dicsőség az egyházban Krisztus Jézus által nemzedékről nemzedékre, örökkön-örökké.

A világ végezetéig hálát fogunk Istennek adni, és Őt fogjuk dicsőíteni a kegyelméért Jézus Krisztusban. A mennyországban a földihez hasonlóan fogunk köszönetet mondani Istennek a kegyelméért és irgalmáért. Sokan azt gondolják, hogy a mennyország radikálisan meg fogja változtatni őket. Isten viszont ezeket a radikális változtatásokat már most el akarja végezni, hogy a mennyország ne egy sokkoló átmenet legyen számunkra. Isten itt és most is dolgozik bennünk, az örökkévaló országára készít fel minket.

Nem lesznek olyan gyökeres változások, mint amikre gondoltok, mert Isten enyhe átmenetet szeretne a földi és a mennyei életünk között. Milyen dicsőséges dolog lenne, ha már egy órája a mennyben lennénk, mire rájönnénk, hogy hol is vagyunk valójában! Olyan jó lenne, ha olyan közelségben lennénk az Úrhoz, olyan egységben lennénk Vele, és annyira az Ő jelenléte és szeretete jellemezne minket, hogy egyszer csak így szólnánk: „Várjunk csak, itt valami nem stimmel, hol is vagyok én? A mennyországban... Ez igen.”

Istenem, segíts, hogy ilyen közeli kapcsolatban járassunk Jézussal!